

עמ"ת 13977/10/17 - יוסף דפוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 13977-10-17 דפוס(עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת אסתר נחליאלי חיאט
עורר	יוסף דפוס ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא שדחה את בקשת העורר להסרת האיזוק האלקטרוני ולאשר יציאתו לעבודה, הוא הערר שלפני.

נגד העורר הוגש כתב האישום המייחס לו החזקת נשק שלא כדין בכך שהחזיק באקדח מאולתר דמוי עט ובו כדור בקליבר 0.22 מ"מ, וכן נמצא בביתו, מתחת לספה בסלון הבית, כדור נוסף בקוטר זהה.

ביום 16.8.17 הודה העורר בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירה של אחזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין. באותו מועד קבע בית המשפט כי הטיעונים לעונש ישמעו ביום 17.12.17 ודין זה יוגש גם תסקיר שירות מבחן.

במקביל להגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים וביום 10.5.17 שחרר את המשיב לביתו בפיקוח של איזוק אלקטרוני כי סבר שניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של פיקוח כאמור, בצירוף פיקוח אנושי.

לציין כי במהלך התקופה שחלפה מאז החלטת בית המשפט, סיים העורר עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק אחר, וכן יצא למספר לא מבוטל של טיפולים רפואיים, עוד איפשר לו בית המשפט לאחרונה, במסגרת ההחלטה נשוא ערר זה, גם לצאת לארוחות חג לבית דודתו וכן לתפילות חגי חודש תשרי בבית כנסת.

אך העורר לא הסתפק באלה ובכך שבית המשפט הלך כברת דרך לא מבוטלת ואיפשר לו, שלא כנהוג ולא כמקובל, לסיים את עבודות השירות בקשר לעונש שהוטל עליו בתיק אחר, וזאת חרף מעמד המפוקח באיזוק אלקטרוני בתיק זה, דבר שהצריך "פתיחת חלונות האיזוק"; כן איפשר לו בית המשפט לצאת לטיפולים רפואיים - אך כאמור העורר סבר כי

לא די בכך ועתר לאפשר לו גם לצאת לעבודה, דבר שיצריך הסרת האיזוק האלקטרוני בשעות העבודה.

כאמור, העורר פנה לבית המשפט לעיין עיון חוזר בהחלטת תנאי השחרור בכך שעתר להסיר את האיזוק האלקטרוני כדי לצאת לעבודה.

את בקשתו ביסס העורר על כך שהוא לא הפר את האמון שניתן בו עד כה עת התאפשר לו לסיים את עבודות השירות ואת היציאות לטיפולים רפואיים וגם כי עברו הפלילי אינו כולל עבירה של הפרת הוראה חוקית.

המשיבה שהתנגדה לבקשה, הזכירה כי מדובר בעורר שהודה וכבר הורשע, כי לחובתו עבר פלילי וכי הוא כבר ריצה מאסרים ממושכים בפועל; עוד ציינה כי בית המשפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, והחלטתו ראויה ואין להתערב בה.

מעיון בהחלטת בית המשפט קמא עולה כי אכן נתן בית המשפט דעתו למיהות העורר, ציין כי מדובר בעורר "בעל עבר פלילי מכביד הכולל שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרעה לשוטר, סחר בסמים ועבירות רכוש ריצה בעבר מאסרים"; כן נתן דעתו לכך כי העורר הורשע בינתיים בעבירה המיוחסת לו והוא ממתין לטיעון לעונש ולתסקיר שירות מבחן, ועל כן סבר כי "בנסיבות אלה של החזקת נשק, כאשר המשיב הודה והורשע במיוחס לו, לצד עבר פלילי מכביד..." אין מקום לאפשר הסרת האיזוק האלקטרוני עד הדיון שנקבע לצורך הטיעון לעונש ולצורך קבלת תסקיר שירות מבחן, ועוד ציין כי שקלל את נסיבות העורר "בשים לב לעבר הפלילי" שלו ולכך שכבר הורשע בתיק זה, והגיע למסקנה כי חזקת המסוכנות הסטטוטורית שמקימה העבירה בה הורשע העורר אינה מצדיקה העתרות לבקשה בעת הזאת.

כאמור על ההחלטה שלא לאפשר לעורר לצאת לעבודה הוגש הערר דנא.

הסנגור עמל בכשרונו הרב לשכנע כי בית משפט קמא טעה בכך שלא איפשר להציג בפני בית המשפט פרטים בעניין העבודה שבה מבקש העורר לעבוד, לא סוג העבודה, לא ביקש להכיר ולבחון את המעסיק אלא קבע כי בעת הזאת אין מקום להעתר לבקשה לצאת לעבודה.

לאחר שעיינתי בכתב הערר ובנימוקיו, כמו גם בבקשה לעיון חוזר שהגיש העורר לבית משפט קמא, עיינתי בכתב האישום המתוקן, ושמעתי שעה ארוכה את טענות העורר ולאחר כל אלה הגעתי למסקנה כי דין הערר להדחות.

בהליך של מעצר בדרך של פיקוח באיזוק אלקטרוני נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת למשיב וזכותו החוקתית לחירות, לבין האינטרס הציבורי לשמירה על שלום הציבור ובטחונו (ראו למשל בש"פ 7452/17; בש"פ 7594/17).

בענייננו שוב אין מדובר במי שחזקת החפות עומדת לו, וכבר משכך נשמט בסיס ממשי ועיקרי לטענות העורר; העובדה כי העורר הורשע כבר ומחכה לגזירת דינו אינה נימוק מקל שיש להתחשב בו ולאפשר שינוי בתנאי השחרור עד כדי הסרת האיזוק האלקטרוני ומתן האפשרות לצאת לעבודה (שאגב העורר אף טרם התחיל בה עובר למעצרו).

אומר עוד, כפי שגם אמרתי בדיון, העובדה כי בית המשפט איפשר לעורר לסיים את עבודות השירות ולשם כך הוסר

האיזוק האלקטרוני, אינה עניין של מה שבכך ובהחלט ניתן לראות כי בית המשפט יצא מגדרו לסייע לעורר להשלים את עבודות השירות ובכך חרג מהמקובל רק כדי לא להפקיע את עבודות השירות, אך מכאן אין ללמוד ולהסיק כפי שמבקש העורר, כי האפשרות החריגה הזו מבססת את זכותו ליציאה לעבודה הגם שהוא נתון בפיקוח של איזוק אלקטרוני לאחר שכבר הורשע.

עיון בהחלטת בית המשפט קמא מביאה אך למסקנה כי בית המשפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, נתן דעתו למיהות המבקש, לעברו הפלילי, לעובדה כי בתיק זה כבר אינו עצור שחזקת החפות עומדת לו אלא מדובר במי שכבר הורשע בעבירה לא פשוטה, כן נתן דעתו לשלב הדיון ולמועד הקבוע לטיעון לעונש ולא מצאתי כל טעם המצדיק התערבות בהחלטה המאוזנת והמידתית שניתנה בבית המשפט השלום.

אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ' תשרי תשע"ח, 10 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.